

[Prieme.]

rart at faa disse Sager klaret, inden den paagældende Paragraf bliver til Lov.

Jeg takker Ministeren, fordi han selv erkendte, at man fra Administrationens Side ved Tilrettelæggelsen af Tildelingsplanen er gaaet saa langt ud over den Beføjelse, man havde i Henhold til den givne Lov. Der var jo intet som helst i Vejen for, at man, hvis man ikke havde tilstrækkelig sagkyndig Hjælp i Forvejen, saa kunde have faaet det, saa Planen kunde være blevet udarbejdet af Valutaraadets Medlemmer, som det var Lovforslagets Hensigt.

Med Hensyn til Ankenævnets Sager var Ministeren af den Opfattelse, at Klagerne ikke ønskede, de skulde være offentlige. Jeg vil gerne sige, vi har jo oven i Købet set et Eksempel paa, at en Klager har indbragt en Sag for Ankenævnet, og at denne ikke er blevet ekspederet til Ankenævnet, men først kom til Ankenævnets Kendskab tre Uger efter, da den blev omtalt i Pressen.

Jeg har ikke noget imod, at man indfører en Bestemmelse om, at Sagen kun behandles offentligt, naar Klageren ønsker det, men det er i øvrigt min Opfattelse, at offentlig Behandling vil være hensigtsmæssig, naar Ministerens Afgørelse skal være endelig paa den Maade, som Lovforslaget nu tilsigter. I øvrigt mener jeg ogsaa, at Adgangen for Klageren til at møde ikke bør indskrænke sig til de Tilfælde, hvor Formanden for Ankenævnet ønsker at give Tilladelse, men at det i hvert Tilfælde bør være obligatorisk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Prieme mente ikke, man kunde sammenligne Arbejdsløsheden i forskellige Lande. Det forstaar jeg ikke... (Prieme: Jeg sagde Arbejdstimer og Arbejde). Ja, men Arbejdstimerne tog jeg bagefter, jeg tog Arbejdsløshedsprocenterne først, og dér havde det ærede Medlem paastaet, at man nu i Sverige var nede paa samme Arbejdsløshedsprocent som i 1927, nemlig 8. Den officielle Statistik viser, at den i Sverige i 1927 var 12 pCt., og at den nu er 15 pCt. Man kan ikke sammenligne disse Tal direkte med Procenterne i Danmark, men jeg gør opmærksom paa, at medens det ærede Medlem i Gaar vilde hævde, at nu var man i Sverige

kommet ned paa samme Arbejdsløshedsprocent som i 1927, og samtidig lod skinne igennem, at saadan var Forholdene ikke her, saa viste jeg, at den danske Procent var sunket fra 22,3 til 19,7, medens den svenske var steget fra 12 til 15. Naar dette er Kendsgerningerne, saa maa det ærede Medlem indrømme, at de Oplysninger, han gav i Gaar, for saa vidt han vilde bringe Tinget til at tro det, han ønskede, var falske og forkerte.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbo): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen efterlyste en Besvarelse fra mig paa den rejste Forespørgsel om, hvordan den Priskontrol, der tilsigtes i Lovens § 11, havde virket, og hvad den havde udrettet. Jeg vil gerne sige hertil, at den har egentlig ikke haft nogen større Betydning, og det er derfor, jeg har foreslaaet i det foreliggende Forslag en Ændring, som skulde kunne gøre den tilsigtede Priskontrol mere effektiv. Jeg henleder her Opmærksomheden paa, at ifølge den bestaaende Lov skal der fremkomme en skriftlig og motiveret Klage over urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsningen, for at jeg i det hele taget kan tage Affære. Det har vist sig, at til Trods for at det maa erkendes, at der paa visse Omraader har fundet urimelige Prisforhøjelser Sted, har man af forskellige Grunde ikke ønsket at fremkomme med saadanne skriftlige og motiverede Klager, og det er derfor, jeg foreslaar, at den Betingelse ikke længere skal være til Stede, men at Handelsministeren uden en saadan Klage kan undersøge de paagældende Forhold, eventuelt anmode Anklagemyndigheden om at gribe ind.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Hartels Udtalelse om, at ham bekendt havde der foreligget Klager, vil jeg gerne sige, at der for Handelsministeren kun har foreligget et Par Klager vedrørende meget omfattende Omraader. De er til Behandling og Undersøgelse, men paa Grund af Forholdets Karakter har det ikke været muligt at naa frem til et Resultat endnu. I øvrigt er jeg i Dag blevet gjort bekendt med, at der for 3—4 Dage siden er kommet nogle Klager fra Valutakontoret. Om de er fremkaldt af dette Lovforslags Behandling her i det høje Ting, ved jeg ikke, men ud over dette har der ikke foreligget Klager, fordi denne § 11 i sin Affattelse i Virkeligheden forhindrede, at saadanne fremkom, under Hensyn til den Risiko, som de paagældende Klagere i visse Tilfælde mente at løbe.